

Parc de la Serralada Litoral

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sud i Est del terme

Coordenades:

Latitud: 41.53234
Longitud: 2.29067
UTM Est (X): 440827
UTM Nord (Y): 4598097

Classificació

Número de fitxa: 08296 - 2
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de conservació
Observacions protecció: PEIN Llei 12/1985. Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. N-03. PEIN
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés: Obert
Ús actual: Social
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa: J.Montlló/M.Guardiola (ACTIUM SCP)
Data de registre de la fitxa: dl., 08/04/2002 - 02:00

Descripció

238,7 ha del municipi de Vallromanes estan incloses en el Pla Especial d'Interès Natural (PEIN). Els seus límits són els següents: des de la confluència dels termes municipals de Sta. Maria de Martorelles, Montornès i Vallromanes, el límit segueix el torrent que porta a les vinyes de Can Barbeta, fins a enllaçar amb la cota topogràfica 325 m. Continua cap el sud per aquesta cota fins el torrent que voreja meridionalment el bosc de Can Malloles. Baixa pel torrent fins a la cota 250m i el segueix cap al sud-est. A l'aproximar-se a la carretera del Coll de Font de Cera, abandona la cota i travessa en línia recta fins a trobar la cota 300. Continua per aquesta cota en direcció est, fins a un barranc orientat de sud a nord. Descendeix pel barranc esmentat i gira a l'est. Troba el camí que porta a la urbanització de Santa Fe, el segueix cap el sud durant 200 m. L'abandona, travessa el barranc de la casa de Can Pona a la cota 300 i arriba a la cota 325. Segueix la cota fins a trobar els camps de Can Martí de Dalt, baixa pel torrent, envoltant aquests camps i els de Can Fuster. Troba el camí de Vilassar i el segueix a l'oest fins passat Can Viló. Aquí, el límit, deixa el camí i s'enfila pel turó d'en Moreu. Segueix la carena fins els turons de Can Tàvec i Mas Miquel. Des del turó de Mas Miquel el límit descendeix cap el nord-est. En arribar als camps localitzats al marge esquerre del torrent de Can Maimó, gira al sud-est tot excloent-los. Envolta els camps i segueix al nord pel marge esquerre del torrent de Can Maimó. En aproximar-se a la urbanització de Can Jornet, localitzada ja en el terme de Vilanova del Vallès, abandona el marge, travessa el torrent fins a trobar el vial sud de l'esmentada urbanització i l'accés a la urbanització de Can Xaragall. Dins aquests límits destaca l'alzinar, les pinedes de pi pinyer, la sureda, l'avellanosa i la lloreda.

Observacions:

Després de l'ampliació aprovada pel Govern de la Generalitat el 9 d'abril de 2013, el Parc protegeix 7.400 hectàrees repartides entre el Maresme i el Vallès Oriental que inclouen part dels termes municipals d'Alella, Argentona, Cabrera de Mar, Cabriels, Martorelles, Montornès del Vallès, Òrrius, Premià de Dalt, La Roca del Vallès, Santa Maria de Martorelles, Teià, Tiana, Vallromanes, Vilanova del Vallès i Vilassar de Dalt. És un dels conjunts granítics més rellevants de Catalunya. És característic de la zona els sòls sorrencs saulonosos, formats per la meteorització química del granit. El territori acull importants mostres de presència humana des de la prehistòria fins als nostres dies. El clima del parc és típicament mediterrani, amb una marcada influència marítima a la vessant del Maresme i una tendència continental a la vessant del Vallès. El parc s'estén al voltant de tres cims (la Conreria, Sant Mateu i Céllecs) i acull una gran biodiversitat, amb més de 1.800 espècies vegetals i unes 250 espècies d'animals vertebrats. Protecció: PEIN, Pla Especial d'Interès Natural, d'acord amb la Llei 1271985, de 13 de juny, d'espais naturals i el Decret 328/1992, de 14 de desembre. Inclòs al Catàleg Bens a Protegir POUM 2008 com a PEIN (N-03). El PEIN apareix marcat en el plànol d'ordenació del sòl no urbanitzable del POUM. Seu institucional: Carretera de Cabrera núm. 52 1er., Cabrera de Mar (el Maresme)

Història

L'any 1989, alguns ajuntaments van començar a unir esforços per afrontar els problemes de territori. El 15 de maig de 1992, aquesta coordinació va donar lloc a la creació del Consorci del Parc Serralada Litoral. El Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de la Conreria - Sant Mateu - Céllecs s'ha redactat en desenvolupament del Pla d'espais d'interès natural (PEIN) - decret 328/1992-, el qual ha estat redactat en conformitat amb allò que estableix la Llei 12/1985, d'espais naturals. La Llei 1271985, de 13 de juny, d'espais naturals, crea i regula la figura del Pla d'espais d'interès natural, el qual té per objecte la delimitació i l'establiment de les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals, la conservació dels quals ha d'assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen. Es potenciaran segons aquestes finalitats els usos i les activitats agrícoles, ramaderes, forestals, cinegètiques, d'aqüicultura, de pesca, i de turisme rural, principals

fonts de vida de la majoria d'habitants d'aquests municipis, s'impulsarà el desenvolupament dels territoris de la zona per tal d'evitar el despoblament rural, i es promouran les activitats descontaminants del medi. El 2013 el Govern de la Generalitat amplia els limits del Parc.

Bibliografia

AA.VV (2001) Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de La Conreria - Sant Mateu - Céllecs. Inèdit.

